بسمه تعالی

The First Seminar on Research Findings in Special Education
20-21 May; 2001
Fars Special Education Supervision-Shiraz University

نخستین همایش یافته های نوین پژوهشی در آموزش و پرورش استثنائی
۳۰ و ۳۱ اردیبهشت ماه ۱۳۸۰
آموزش و پرورش استثنائی فارس - دانشگاه شیراز

۸۶۱۳۰

بررسی اطلاعات و نوع نگرش دانشجویان در باره مسایل اجتماعی ، حقوقی و آموزشی افراد عقب مانده ذهنی

سیامک سامانی: دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی - دانشگاه شیراز
دکتر شهلا البرزی: دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی- دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله

انتخاب برنامه های مناسب جهت ارائه خدمات اجتماعی، حقوقی و آموزشی به افراد عقب مانده ذهنی وابسته به نوع نگرش موجود در جامعه در باب این افراد و مشکلات آنها می باشدو به همین لحاظ بررسی نگرش افراد جامعه، بستر مناسب جهت طراحی و اجرای برنامه های مفید را فراهم می سازد. هدف از پژوهش حاضر نیز بررسی نگرش و اطلاعات دانشجویان در رابطه با مسایل حقوقی، اجتماعی و آموزشی افراد عقب مانده ذهنی بود. بدین منظور ۴۱۸ نفر از دانشجویان دانشکده های (علوم انسانی و تربیتی، مهندسی و علوم پایه، پزشکی و حقوق) دانشگاه شیراز و علوم پزشکی به شیوه خوشه ای تصادفی به عنوان گروه نمونه انتخاب و نگرش آنها بوسیله یک پرسشنامه نگرش سنج که حاوی ۲۳ سئوال پیرامون سه مقوله: **الف)** سطح اطلاعات در مورد افراد عقب مانده ذهنی **ب)** مسایل حقوقی و اجتماعی **وج)** مسایل آموزش بود مورد ارزیابی قرار گرفت. روایی این پرسشنامه از طریق بررسی روایی محتوا و پایای آن با استفاده از ضریب آلفای کرنباخ (α =۰/۷۲) مورد بررسی قرار گرفت. پرسشنامه فوق الذکر توسط مجریان طرح بصورت گروهی در کلاسهای دانشجویان به مرحله اجرا در آمد. جهت تحلیل اطلاعات گردآوری شده از طریق این پرسشنامه از آزمون تحلیل واریانس یکطرفه، ضریب همبستگی، آزمون تی و درصد گیری استفاده شد. نتایج این پژوهش حاکی از آن بود که میان دانشجویان رشته های مختلف نسبت به جایگاه اجتماعی، حقوقی افراد عقب مانده ذهنی و همچنین سطح اطلاعات آنها از افراد عقب مانده ذهنی تفاوت معنی داری وجود ندارد. لیکن تنها درباره نحوه آموزش افراد عقب مانده ذهنی میان دانشجویان رشته های مختلف تفاوت معنی داری ملاحظه شد [P<۰/۰۰۷ و ۴/۱۸=(۴۱۳و ۳)F] این تحلیل نشان داد که دانشجویان رشته های علوم انسانی و تربیتی در مقایسه با دانشجویان رشته های مهندسی و علوم پایه نگرش مثبت تری در مورد موضوع عادی سازی آموزش افراد عقب مانده ذهنی دارا هستند. همچنین نتایج نشان داد میان سطح اطلاعات دانشجویان از موضوع عقب ماندگی ذهنی و نگرش آنها در باب مسایل حقوقی (r=۰/۳۴)، و آموزشی (r=۰/۱۹) افراد عقب مانده ذهنی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد (P<۰/۰۰۱). دیگر نتایج این پژوهش نشان داد میان دختران و پسران در نوع نگرش به افراد عقب مانده ذهنی تفاوت معنی داری وجود ندارد. اما دانشجویانی که در خانواده خود مورد استثنایی داشتند در مقایسه با دیگر دانشجویان در مورد موضوع عادی سازی آموزش افراد عقب مانده ذهنی نگرش مثبت تری داشتند[P<۰/۰۵۰ و ۳/۶۷= (۴۰۱ و ۱)F] . مچنین افرادی که درباره موضوع عقب ماندگی ذهنی مطالعه داشتند نگرش مثبت تری در مورد عادی سازی آموزش ارائه داده بودن [P<۰/۰۰۶، df= ۳۵۸ t=۲/۸۸]ر همین رابطه حدود ۸۸ درصد دانشجویان بر ضرورت وجود قوانین حقوقی برای افراد عقب مانده ذهنی تأکید داشتند. از سوی دیگر تنها حدود ۱۱ درصد از دانشجویان با موضوع عادی سازی در آموزش افراد عقب مانده ذهنی موافق بودند و حدود ۸۸ درصد با آموزش بشکل مجزا موافق

بررسی اطلاعات و نوع نگرش دانشجویان در باره مسایل اجتماعی ، حقوقی و آموزشی افراد عقب مانده ذهنی

سیامک سامانی: دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی

دکتر شهلا البرزی: دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز

بودند. در مجموع نتایج این پژوهش حاکی از آن بود که نوع نگرش دانشجویان درباره موضوع عقب ماندگی ذهنی وابسته به میزان اطلاعات آنها در این باب می باشد. همچنین درباره عادی سازی آموزش، نتایج نشان داد، کماکان زمینه اجتماعی مناسب برای اجرای برنامه های عادی سازی در آموزش کودکان عقب مانده ذهنی در جامعه ایجاد نشده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی